

Mindre-Indtagten af hele denne Gruppe kan saaledes antages at ville blive ca. 210,000 Kr.

Tørv

ere opførte toldfrie som i Loven af 1863.

Under Bogstavet *L* nævner Loven af 1863 endvidere:

Tovværk af vegetabiliske eller animalske Stoffer, der i nærværende Forslag er omtalt under Manufakturvarer.

Uhre.

Den Søndring mellem de forskellige Slags Uhres ydre Form, som Formuleringen af de nu gjældende Positioner 257 og 258 medfører, har givet Anledning til Bansteligheder ved Toldbehandling, og for at forebygge dette gaar Forslaget ud paa, at alle andre Uhre end Dommehyre, hvis Værker bestaa helt af Metal, sammensatte Værker til saadanne, samt enkelte Dele til disse og til Dommehyre skulle fortolbes med 35 D. pr. Pd., og „andre, samt saakaldte Gas- og Vanduhre“ med 16 D. pr. Pd., under hvilken sidste Position bl. A. saaledes vil falde Nürnberger og Schwartzwalder Uhre, hvis Værker tilbels bestaa af Træ. Iøvrigt er Forslaget overensstemmende med Loven af 1863 alene med den Forskjel, at Tolden for den 3die Position er sat til 35 D. pr. Pd. istedetfor 16 f. pr. Pd. for den tilsvarende Position i bemeldte Lov.

Indtagten paa denne Ufdeling har i det Hele været 42,901 Kr. og antages herefter at ville udgjøre ca. 42,800 Kr.

Uld

al Slags er opført toldfrit som i Loven af 1863.

Vinsten

Maa Vinsten er efter Loven af 1863 fri, medens anden Vinsten henvises til at behandles som Apothekvarer.

I Forslaget er denne Vare ansat til Toldfrihed, bl. A. under kemiske Præparater.

Bitriol,

der efter Loven af 1863 er toldfri, er ligeledes i Forslaget ansat til Toldfrihed under kemiske Præparater.

Vogne- og Vognmagerarbeide.

Nærværende Forslag adskiller sig kun fra Loven af 1863 derved, at „Vogne til Sporveie, med og uden Hjer og Hjul (derunder Lokomotiver, Draifiner, Tendere), samt andre Vogne til at fremføre med Maskinkraft“ ere ansatte til en Told af 5 pCt. af Værdien, istedetfor som nu: Lokomotiver 1 Stk. 500 Rdlr., Draifiner 1 Stk. 10 Rdlr., andre til Personbefordring samt Tendere 150 Rdlr. og „ellers“ 50 Rdlr. At ansatte de her omhandlede Vogne til en Værditold, har man fundet ubetænkeligt af Hensyn til, at de hovedsageligen indføres af Staten selv som Cier af Jernbanerne, eller dog af større Institutioner, hvorimod man, hvad „andre Vogne til at fremføre med Hestkraft“ angaar, har troet ikke at burde følge den samme Fortoldningsmaade, dels fordi denne altid vil være noget mislig, og dels fordi man formener, at den ikke i Et og Alt vil yde en passende Bestatning af alle herunder hørende Vogne. Andre Vogne ere derfor opførte som i Loven af 1863; men medens helt eller halvt bedækkede Vogne m. m. dersteds ere ansatte til en Told af 30 Rdlr. pr. Stk. og „andre“ til 12 Rdlr. pr. Stk., ere de her opførte til resp. 50 Kr. og 25 Kr. pr. Stk., hvorhos „andet Vognmagerarbeide, Trævogne og Børnevogne samt Kaner og Slæder herunder indbefattede,“ der nu er bestattet med 3 f. pr. Pd., er henvist til at fortolbes efter Materiale.

Tolden for de Vogne, der efter Forslaget ere ansatte til Værditold, har udgjort 30,400 Kr. Det fremtidige Toldbelsøb kan ikke beregnes, men man maa iøvrigt gaa ud fra, at Staten selv har ydet den overveiende Del hertil. Tolden af Vogne henhørende under Pos. 266 og 267 i Loven af 1863 har udgjort resp. 540 Kr. og 840 Kr. og vil efter Lovforslaget blive henholds-